

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest

Donáti u. 35-45. részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1341 - 2 / 2022
Érkezett:	2022 AUG 01. <i>email</i>
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	<i>db</i> <i>lu</i>

Alulírott

████████████████████ a t. Alkotmánybíróság IV/1341-1/2022 számú hiánypótlást biztosító felhívására a Székesfehérváron, 2022. évi május hó 26. napján kelt alkotmányjogi panaszomat az alábbiakkal

e g é s z í t e m

ki.

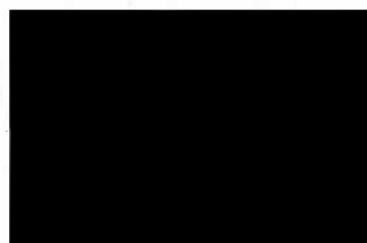
A t. Alkotmánybíróság megállapította, hogy indítványom hiányos, mivel az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése alapján az alapjogsérelem és a sérelmezett bírósági döntések közötti összefüggést alátámasztó, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást nem adtam elő. Felhívták figyelmemet, hogy az indítványozónak a sérelmezett bírói döntések és megsérteni vélt alapjogok sérelme közötti logikai kapcsolatot kell állítania és bemutatnia. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadályja, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat a támadott bírói döntések miatt és mennyiben sértik.

A fentiek figyelembevételével az alábbiakat kívánom előadni:

1./ Az alkotmányjogi panaszomban hivatkozott bírósági végzések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben 2201/2003/EK rendelet rendelkezései irányadók. A Kúria jogértelmezésében a másodfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy az ügyben az EK rendelet 15. cikke irányadó. Álláspontja szerint az EK rendelet 15. cikk (1) bekezdése az ügy áttételére három egyidejű feltétel fennállását írja elő: a gyermek alapvető érdekét, a másik tagállammal fennálló szoros kötelékét; és egy másik tagállami bíróságnak az ügy tárgyalására alkalmasabb voltát. Nem tartalmaz tehát olyan előírást, hogy a jogellenes elvitel tényhelyzete esetén a gyermek lakóhelye szerinti tagállami bíróságnak a joghatósága kizárt vagy a joghatóság nem adható át. A feltételrendszer a gyermek érdekén alapul és független a gyermek adott tagállamban való jogellenes vagy jogszerű tartózkodásától. Az alperes alapvetően tévesen érvelt a jogellenes elvitel tényével, mint az áttételt kizáró okkal: ilyen kizáró okot az EK rendelet 15. cikke nem tartalmaz és kiterjesztően sem értelmezhető.

Álláspontom szerint a Kúria fenti jogértelmezése téves, a téves jogértelmezés pedig a tisztességes eljárás (fair trial) követelményének sérelméhez és az eljárásjogi garanciák érvényesülésének hiányához vezet. Mindezzel lényeges mértékben sérül a tisztességes bírósági tárgyalás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem elve.

Az ügyben lényeges körülmény, hogy az angol bíróság a gyermekek jogellenes elvitelét megállapította, a visszavitelt azonban megtagadta. A jogellenesség jelenleg is fennáll.

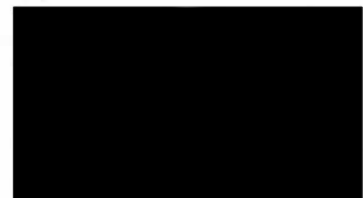
Ennek kapcsán az eredetileg eljáró, joghatósággal rendelkező magyar bíróságnak döntést kellett volna hoznia a jogellenesen elvitt gyermekek kapcsán összhangban az EK rendelet 11. cikk (6), (7) és (8) bekezdéseivel. E szakaszok alapján egyértelmű, hogy mivel az angol bíróság egyszer már döntést hozott, ezért másodsor nem dönthet a jogellenes elvitellel érintett kiskorú magyar gyermekek ügyében, ezen döntés meghozatalára a magyar bíróság lett volna jogosult.

Az ügyben eljáró bíróságok végzéseikben nem vették figyelembe a fenti uniós szabályokat, és nem voltak tekintettel az Európai Bíróság joggyakorlatára sem.

Az Európai Bíróság a C-211/10 PPU. számú ügyben többek között megállapította azt, hogy a gyermek jogellenes elvitele nem járhat azzal a következménnyel, hogy a joghatóság átszáll azon tagállam bíróságairól, amelyben az elvitelt közvetlenül megelőzően a gyermek szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett, azon tagállam bíróságaira, amelybe a gyermeket vitték, még abban az esetben sem, ha a gyermek – a jogellenes elvitelt követően – ott szerzett szokásos tartózkodási helyet. E mechanizmus keretén belül, amennyiben azon tagállam bírósága, ahová a gyermeket jogellenesen elvitték, az 1980. évi Hágai Egyezmény 13. cikke értelmében visszavitelt elutasító határozatot fogadott el, a rendelet – amely 60. cikkében kimondja a tagállamok közötti kapcsolatokban a saját elsőbbségét ezzel az egyezményvel szemben – a gyermek esetleges visszavételére vonatkozó bármely határozat meghozatalát az ugyanezen rendeletnek megfelelően joghatósággal rendelkező bíróság részére kívánja fenntartani. Ily módon a 11. cikk (8) bekezdése akként rendelkezik, hogy a joghatósággal rendelkező bíróság ilyen határozata a rendelet III. fejezete 4. szakaszának megfelelően végrehajtható a gyermek visszavételének biztosítása érdekében.

A fentiek értelmében tehát a magyar bíróság nem mondhatott volna le joghatóság tekintetében a saját elsőbbségéről anélkül, hogy a gyermekek visszatérésére vonatkozóan ne hozott volna határozatot. Ezt erősíti a fenti jogeset 62. pontjában foglaltak is: A gyorsaságra irányuló, a rendelet 11. cikkének (8) bekezdésében, valamint 40. és 42. cikkében szereplő rendelkezések által követett cél, valamint az eredetileg eljáró bíróság joghatóságának biztosított elsőbbség aligha egyeztethetőek össze egy olyan értelmezéssel, miszerint a visszatérésre vonatkozó határozatot a felügyeleti jogra vonatkozó végleges határozatnak meg kell előznie.

Az ehhez hasonló értelmezés olyan korlátot képezne, amely arra kötelezné a joghatósággal rendelkező bíróságot, hogy anélkül hozzon határozatot a felügyeleti jogról, hogy e célból rendelkezésre állna az összes információ és az e tekintetben releváns valamennyi tényező, valamint az ezek alapos és tárgyilagos értékeléséhez szükséges idő.

A fent idézett jogszabályi rendelkezések, illetve bírósági gyakorlat eljárásjogi garanciákat rögzítenek, így mindezek figyelmen kívül hagyása súlyos mértékben sértik a fair trial követelményrendszerét.

Mindezekből kifolyólag a t. Alkotmánybíróság amennyiben a fenti jogszabálysértő jogalkalmazás tényét megállapítaná, nem válna burkoltan negyedfokú bírósággá, hiszen jelen esetben nem a megállapított tényállás felülbírálatát kérem, hanem az Alaptörvényből levezethető, tisztességes eljáráshoz kapcsolódó eljárásjogi garanciák megsértését állítom.

Jelen ügyben a tisztességes eljáráshoz kapcsolódó eljárásjogi garanciák lettek volna:

- a joghatóság nem szállhatott volna át a gyermekek jelenlegi – jogellenes - tartózkodási helye szerinti államba a gyermekek jogellenes elvitelére és jogellenes tartózkodására tekintettel, illetve
- a magyar bíróság a joghatósága tekintetében nem mondhatott volna le elsőbbségéről a gyermekek visszatérésére vonatkozó határozat hozatala nélkül;
- a szülői felügyeleti jogra vonatkozó végleges határozat nem előzheti meg a gyermekek visszatérésére vonatkozó határozatot;
- az ügy érdemében egymás után nem dönthet két alkalommal az angol bíróság;
- a jelenleg is fennálló jogellenességet figyelembe kellett volna venni.

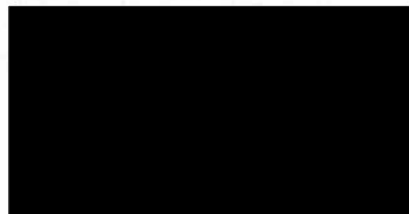
A fenti eljárásjogi garanciák sérültek, mert:

- a joghatóságot a gyermekek jelenlegi - jogellenes - tartózkodási helye szerinti tagállamba tették át;
- a magyar bíróság joghatósága tekintetében elsőbbségéről lemondott;
- a gyermekek visszatérésére vonatkozó határozat hozatala a magyar bíróság részéről elmaradt;
- a magyar bíróság előtt folyamatban lévő pert a szülői felügyeleti jogra vonatkozó részében, és [REDACTED] nevű gyermekeim vonatkozásában a kapcsolattartásra vonatkozó részében is megszüntették, és áttették a [REDACTED] bíróságára;
- a magyar bírósági eljárás közel 8 éve tartó eredményei Angliában figyelmen kívül maradnak.
- a mai napig fennálló jogellenességet nem vették figyelembe.

A fentiekkel contra legem jogalkalmazás valósult meg.

Meg kívánom jegyezni, hogy az anya a panaszomban részletesen kifejtett peres eljárást elhúzó, szankciók nélküli magatartása is sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő jogot.

A családjogi ügyek jellegüknél fogva nem tekinthetők a könnyebb megítélésű ügyek közé. Viszont mivel ezekben az ügyekben kiskorú érintett a minél gyorsabb ügyintézés a cél, annak érdekében, hogy a gyermek részére az eljárás minél kisebb megterhelést jelentsen. Az ilyen ügyekben már a 3-3,5 éves időtartam sem tekinthető ésszerű határidőn belül történő elbírálásnak és maradandó lelki sérelmeket okozhat. A jelenlegi eljárás 2014 novemberében indult és a mai napig nem zárult le jogerős bírósági döntéssel. Az eljárás időtartama mindezidáig közel 8 év.

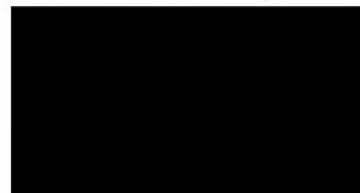
Az eljárásban aktívan részt vettem, idézésre minden alkalommal megjelentem, a szakértői eljárásnak alávettem magam. A szükséges bejelentéseket megtettem, a bírósággal mindig együttműködtem, szükség esetén kezdeményeztem, így az eljárás elhúzódása miatti kifogást is előterjesztettem.

Az eljárás rögtön egy tárgyalás halasztásával kezdődött, ugyanis a bíróság idézése szabályszerűtlen volt és mindezeket követően csupán a 2015. október 01. napján megtartott tárgyaláson került sor felperes meghallgatására és a 2015. december 10. napján megtartott tárgyaláson került sor alperes személyes meghallgatására. Majd 2016 folyamán a tanúk meghallgatása következett, illetve 2017. július 14. napján az elsőfokú bíróság – többszöri halasztás után – meghozta részítéletét a házasság felbontása tárgyában.

A Dunaujvárosi Bíróság ezen részítéletében az addig meghozott ideiglenes intézkedéseit hatályon kívül helyezte, illetve a peres felek házasságát felbontotta, illetve felperes szülői felügyeleti jogra vonatkozó kereseti kérelmét elutasította. A bíróság azonban nem döntött érdemben a szülői felügyeleti jogok gyakorlásának rendjéről, illetve a döntést teljességgel mellőzte a kapcsolattartás és a gyermektartásdíj tekintetében. Így tehát a részítélet jogszabálysértő, ugyanis a fent nevezett járulékos kérdésekben való döntés nélkül a bíróság nem határozhatott volna a házasság felbontása és az én szülői felügyeleti jogra vonatkozó kereseti kérelmem tárgyában. A bíróság e döntése az eljárás további elhúzódását eredményezte, ugyanis a másodfokú eljárás megindítása feltétlenül szükségesnek bizonyult, azonban ezzel az eljárásom csak tovább húzódott. A másodfokú eljárást tovább nehezítette, hogy a fellebbezés elbírálására felperes bejelentése alapján a Székesfehérvári Törvényszék elfogultnak és ezáltal kizártnak bizonyult, így a Győri Ítéletábrla 2017. december 06. napján jelölte ki a másodfokon eljáró bíróságot, a Szombathelyi Törvényszéket. Az eljárás további jelentős elhúzódását eredményezte az, hogy az első fokon keletkezett iratokat az első fokon eljáró bíróság jelentős késedelemmel terjesztette fel a másodfokon eljáró bíróságra. Ezt erősíti meg a Szombathelyi Törvényszék 2018. április 24. napján meghozott felhívása, amelyben az elsőfokú bíróságot felhívta arra, hogy jelölje meg az esetleges akadályokat, amelyek miatt az iratok felterjesztésének akadályát képzik. Ezt követően ismételt az elsőfokú bíróság felhívására került sor, ugyanis az elsőfokon keletkezett iratok továbbra sem kerültek felterjesztésre. Az eljáró Szombathelyi Törvényszék az elsőfokú részítéletet 2018. június 21. napján meghozott végzésével helyezte hatályon kívül és utasította új eljárásra az első fokon eljáró bíróságot.

A szülői felügyeleti jog gyakorlásának tárgyában megalapozott ítélet nem hozható igazságügyi pszichológus szakértői vélemény nélkül, amely a peres felek, vagyis a szülők nevelési alkalmasságát tartalmazza. Így e szakvélemény elkészülése jelentős súllyal bír a bírósági döntéshozatal során. A jelen eljárásban a pszichológus szakértői vélemény azonban soha nem készült el, ugyanis felperes nem jelent meg gyermekeinkkel a kirendelt pszichológus szakértői vizsgálatokon az eljárás során egyszer sem. Ezen magatartások miatt az eljáró Dunaujvárosi Járásbíróság egyszer sem alkalmazott rendbírságot, amellyel felperest a jogkövető magatartásra sarkalta volna és az eljárás elhúzódását mérsékelhette volna.

Az eljárás mind a mai napig nem fejeződött be, a gyermektartásdíj tárgyában a mai napig tart a magyar eljárás, míg a szülői felügyeleti jog gyakorlása rendezése és a kapcsolattartás tárgyában az eljárást az elsőfokú bíróság 2021. június 28. napján hozott végzésével megszüntette.

E végzést a Szombathelyi Törvényszék a 2021. október 25. napján meghozott végzésével helybenhagyta és az ügyet e részeiben áttenni rendelte a [REDACTED] bíróságára, ahol az eljárás még meg sem kezdődött.

Ez a bírósági eljárás sérti a tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőhöz fűződő jogaimat.

Az eljárás elhúzódásához jelentős mértékben a bíróság hibás és lassú döntései, valamint édesanya magatartása vezettek. Az édesanya közös gyermekeinkkel az Egyesült Királyságba való költözésével az eljárás menetét alapvetően nehezítette meg, ráadásul a gyermekek elvitelébe én nem egyeztem bele. Mindezek mellett az anya tudatosan nem is kezdeményezi a kapcsolattartás elősegítését. A joghatóság áttétele Angliába azt eredményezi, hogy csak a felperes édesanya részére adtak további időt, hogy a gyermekeket még jobban elidegenítse tőlem, miközben ezt egyedül a magyar bíróság tudná megakadályozni hatékony és gyors közbelépéssel. Az angol bíróság ennek megítélésére, felismerésére képtelen.

A fenti eljárásjogi garanciák sérelme súlyos mértékben a tisztességes eljáráshoz fűződő jogaim sérelmére vezet, és nincs arról sem szó, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogom védelme ne egyezne meg a gyermekeim alapvető érdekével, tekintettel arra, hogy a fenti eljárási garanciák sérelmével egyúttal a gyermekeimnek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát garantáló XVI. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint a magán- és családi élet védelmét garantáló VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét is megvalósították és megvalósítják az eljáró bíróságok.

2./ Az alkotmányjogi panaszomban hivatkozott bírósági végzések sértik az Alaptörvény VI. cikkét és XVI. cikkét:

XVI. cikk:

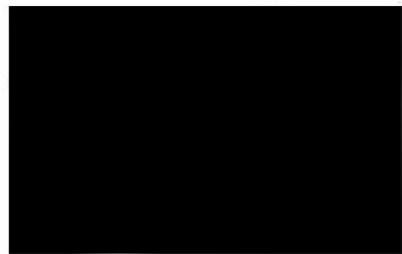
(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

VI. cikk:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Mint azt az alkotmányjogi panaszomban már előadtam, jelenleg az angol bíróság nemhogy a kapcsolattartást nem biztosította számomra, hanem távoltartási végzés adtak ki Anglia területére, amely jelenleg is hatályban van, azaz az angol bíróság a kapcsolattartás minden formájától tiltott bármilyen vizsgálat nélkül, pusztán az anya valótlannul előadott tényállást tartalmazó kérelme alapján.

A gyermekek a mai napig nem tudnak kapcsolatot tartani velem, viszonyunk az édesanya közbenjárásának következtében egyre jobban leéptül, ezt egyedül a magyar bíróság tudná megakadályozni hatékony és gyors közbelépéssel, hiszen ennek ténye a magyar bíróság előtt bizonyított. Az angol bíróság előtt erre vonatkozóan nem állnak rendelkezésre bizonyítékok, sőt az angol bíróság a kapcsolattartást sem biztosítja számomra. A joghatóság átadása az angol bíróság részére tehát sérti a két kiskorú magyar gyermek szülői felügyelete és kapcsolattartása vonatkozásában fennálló jogaimat. A támadott bírósági végzések csak a felperes édesanya részére adtak további időt, hogy a gyermekeket még jobban elidegenítse tőlem.

Jelen ügyben a hatékony, a gyermekek XVI. cikkben rögzített jogainak védelmét szolgáló bírósági ügyintézés elsődleges lenne. A jelenlegi eljárás időtartama mindeztől közel 8 év, a magyar bíróságnak volt lehetősége meggyőződni a gyermekek elidegenítéséről, ezáltal a testi, szellemi, erkölcsi fejlődésük sérelméről, – amelyet az angol bíróság nem tud megítélni – amelyeket egyedül a magyar bíróság tudna megakadályozni hatékony és gyors közbelépéssel. A joghatóság átadása a támadott végzésekkel a két kiskorú magyar gyermek szülői felügyelete és kapcsolattartása vonatkozásában nem meríti ki ezt a követelményt.

A XVI. cikk (2) bekezdése alapján *A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.* Az eltelt közel 8 év alatt semmilyen módon nem tudtam a gyermekek részére adandó nevelésbe beleszólni, mert a bírósági eljárás elhúzódása miatt erre nem kerülhetett sor, a támadott bírósági végzésekkel a joghatóság átadásával pedig csak a felperes édesanya részére adtak további időt, hogy a gyermekeket még jobban elidegenítse tőlem, amelynek eredményeként helyrehozhatatlanul és végleg megszűnik a (2) bekezdésében rögzített jogom.

Az angol bíróság részére a joghatóság átadása a gyermekeim és az én alapvető érdekeimet is sérti, figyelemmel az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire, valamint a VI. cikkére. Az angol bíróság annak ellenére, hogy megállapította, hogy a gyermekek jogellenesen tartózkodnak Angliában és az anya nem biztosítja évek óta a kapcsolattartást, minden vizsgálat nélkül kiadta a non molestation ordert, amellyel a gyerekekkel kapcsolatot Anglia területén nem tarthatok, az anya viszont Magyarországra nem hozza vissza a gyermekeket kapcsolattartásra. A magyar bíróságok támadott végzései egy feloldhatatlan kört hoztak létre.

Az angol bíróság a magyar Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire, valamint a VI. cikkére nincs és nem is lesz figyelemmel. Ezzel egyértelműen sérül két kiskorú magyar gyermek alkotmányos joga.

Ehhez kapcsolódóan szükséges kiemelni, hogy a C-211/10 PPU számú ügyben az Európai Bíróság leszögezi:

63 Ami azt az érvelést illeti, hogy az ehhez hasonló értelmezés a gyermek szükségtelen elvitelét eredményezheti abban az esetben, ha a joghatósággal rendelkező bíróság végül az abban a tagállamban tartózkodó szülőnek ítelné a felügyeleti jogot, amely tagállamba a gyermeket elvitték, hangsúlyozni kell, hogy az elvitellel járó esetleges hátrányokkal szemben elsőbbséget élvez a gyermek feletti végleges felügyeletre vonatkozó igazságos és megalapozott bírósági határozat meghozatalának érdeke, a gyermekek jogellenes elvitelétől való visszatartás követelménye, valamint a gyermek azon joga, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn.

64 A gyermek egyik alapvető jogát képezi az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartája (HL 2000. C 364, 1. o.) 24. cikkének (3) bekezdésében kimondott azon jog, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, amely jog tiszteletben tartása vitathatatlanul egybeesik a gyermek alapvető érdekével (lásd a C-403/09. PPU. sz. Detiček-ügyben 2009. december 23-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 54. pontját).

Márpedig meg kell állapítani, hogy a gyermeknek – a valamely szülője által egyoldalúan hozott döntést követően történő – jogellenes elvitele a legtöbb esetben megfosztja a gyermeket attól a lehetőségtől, hogy a másik szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn (a fent hivatkozott Detiček-ügyben hozott ítélet 56. pontja).

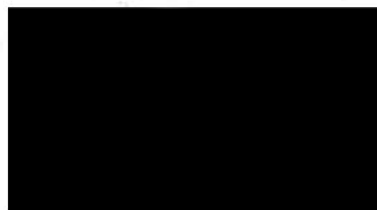
A gyermekeim jogellenes elvitele, a jelenlegi jogellenes külföldi tartózkodása és a joghatóság átadása révén nyilvánvaló, hogy

- a gyermekeim felügyeletre és kapcsolattartásra vonatkozó Magyarország Alaptörvényének megfelelő bírósági határozat az ügyben nem fog születni;
- meghiúsul a gyermekeim jogellenes elvitelétől való visszatartás követelménye;
- meghiúsul a velem, mint apával való rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolat fenntartásának lehetősége;
- a gyermekek nevelésére való jogom végleg megszűnik;
- Magyarország Alaptörvénye végleg mellőzésre kerül;
- nincs biztosítva a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődése;
- a magyar bíróságok végzése a joghatóság átadásával a fentiek ellenére a felperes édesanya részére adtak további időt, hogy a gyermekeket még jobban elidegenítse tőlem.

Mindezzel súlyosan sérülnek gyermekeim családi élethez, valamint az apai kapcsolattartáshoz fűződő jogai, illetve megfordítva, az apának a gyermekeivel való kapcsolattartáshoz, a magánélethez fűződő jogai. A gyermekek elidegenítése tőlem, illetve hazájuktól, valamint rokonaiktól súlyos érzelmi, lelki traumákat okoz a gyermekekben. Az apai gondoskodás és védelem hiánya súlyosan veszélyezteti szellemi és erkölcsi fejlődésüket.

A magyar bíróságnak a joghatósághoz kapcsolódó elsőbbségi jogáról való lemondása tehát az Alaptörvény fent kiemelt rendelkezései sérelméhez is vezet. Az angol bíróság pedig már a joghatóság átadása előtt több ízben is igazolta, hogy Magyarország Alaptörvénye szerinti értékrendet, a panaszomban támadott cikkeket nem veszi figyelembe, sőt semmibe veszi azokat.

Tájékoztatom továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy kiskorú gyermekeim alapvető jogainak védelmében indítványozói jogosultsággal rendelkezem, mivel a szülői felügyeleti jog gyakorlása tekintetében (így annak esetleges korlátozása vagy megvonása tekintetében) még jogerős döntés nem született. A szülői felügyeletre vonatkozó angol eljárás el sem kezdődött, így a szülői felügyeleti jog gyakorlásáról angol jogerős döntés még nem született.

Erre tekintettel a gyermekeink felett közösen gyakoroljuk a szülői felügyeleti jogot, figyelemmel a Ptk. alábbi szakaszaira:

4:146. § [A kiskorú jogállása; a szülői felügyeleti jogok és kötelezettségek]

(1) A kiskorú gyermek szülői felügyelet vagy gyámság alatt áll.

(2) A szülői felügyelet a kiskorú gyermek neve meghatározásának, gondozásának, nevelésének, tartózkodási helye meghatározásának, vagyona kezelésének, törvényes képviselőtének jogát és kötelességét, a gyámnevezésnek és a gyámságból való kizárásnak a jogát foglalja magában.

4:147. § [A szülői felügyelet gyakorlásának elvei]

(1) A szülői felügyeletet a szülők a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének érdekében, egymással együttműködve kötelesek gyakorolni.

(2) A szülői felügyelet közös gyakorlása során a szülők jogai és kötelezettségei egyenlők.

4:149. § [A szülői felügyelet korlátozásának kivételessége]

A szülő felügyeleti jogának gyakorlását a bíróság vagy más hatóság törvényben meghatározott, kivételesen indokolt esetben, olyan mértékben korlátozhatja vagy vonhatja el, amely a gyermek érdekének biztosításához szükséges.

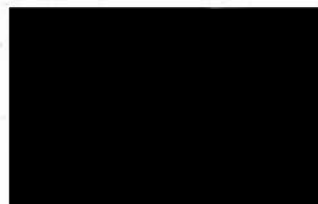
A fentiek alapján változatlanul kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszomban hivatkozott bírói döntések alaptörvény-ellenességét megállapítani és a sérelmezett döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék!

3./ XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A panaszomban a továbbiakban a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére nem kívánok hivatkozni, hanem az ennek kapcsán előadottak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése kapcsán kérem figyelembe venni.

Az EMMI a bírósági eljárásban magyar központi hatóságként tüntette fel magát, holott az EMMI nem központi hatóság jelen ügyben, sőt jelen ügyben sem hatásköre, sem illetékessége nincs. Az EMMI okiratai a bírósági eljáráshoz készültek, elsősorban az angol eljáráshoz. Mivel azonban az angol bíróság az EMMI okirataira alapozva kívánta átvenni a joghatóságot, amelyet a magyar bíróság elfogadott, így az EMMI okiratai a XXVIII. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot sértették, azonban nem közigazgatási hatósági eljárásban, hanem végeredményében a magyar bírósági eljárásban.

Az EMMI irata 2019. december 20-án kelt, indítványozóra nézve valótlan állításokat tartalmaz, olyan, mintha valaki bediktálta volna az EMMI-nek, hogy mi legyen ebben az okiratban. Az EMMI fenti valótlan tartalmú iratának kézhezvétele után a joghatóság kapcsán az sem meglepő, hogy az angol bíróság az anya kérelmét vette alapul, és ezért nem is volt figyelemmel a Brüsszel II/a rendelet 10. cikkre. Az EMMI előtti eljárásba az indítványozót nem vonták be, arról csak a magyar Járásbíróság iratküldése során értesült, mindez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

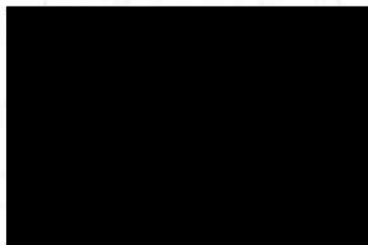
A fentiek ellenére mind a Kúria és mind a Törvényszék és mind a Járásbíróság a fentiekben alapuló angol bírósági döntést vették alapul a joghatóság átadása során, amely álláspontom szerint súlyosan jogellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

4./

A fentiek alapján aluírott [REDACTED] Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján továbbra is kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú (I/1 alatt csatolt), az indítványozó jogi képviselője által 2022.03.31. napján kézhez vett, felülvizsgálati eljárásban hozott végzését, és az általa hatályában fenntartott Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzését (I/2 alatt csatolt) és a Dunaújvárosi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzését (I/3 alatt csatolt) az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b.) pontja alapján, valamint az Abtv. 43.§. (1) bekezdése alapján, a tisztességes eljáráshoz való jog – vagyis a XXVIII. cikk (1) bekezdése – a magánszféra-védelem, a gyermeknek a gondoskodáshoz és a szülőnek a neveléshez való joga – vagyis az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (2) bekezdése – sérelmére tekintettel állapítsa meg a Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzésének és a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzésének és a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azokat.

Kelt, Székesfehérváron, 2022. évi július 30. napján

Tisztelettel:

.....

indítványozó